

عنوان مقاله:

بررسی فقهی و حقوقی سوء رفتار با کودکان در قانون حمایت از اطفال و نوجوانان مصوب ۱۳۹۹

محل انتشار:

یازدهمین کنفرانس بین المللی پژوهش‌های دینی، علوم اسلامی، فقه و حقوق در ایران و جهان اسلام (سال: ۱۴۰۳)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسنده:

ابراهیم امیری فرد - کارشناسی ارشد فقه و مبانی حقوق

خلاصه مقاله:

حمایت از اطفال و نوجوانان در فقه اسلامی و حقوق موضوعه مورد توجه قرار گرفته است. کودکان به طور اعم به لحاظ شرایط جسمانی و روحی - روانی نیازمند توجه ویژه‌ای هستند. ابعاد مختلف زندگی انسان به دلیل دوگانگی ماهیتی از یک سو معطوف به ب عدجسمی و از سوی دیگر معطوف به ب عدجسمی و از جوانب مجازی قابل تأمل است. از این حیث در تئین قوانین موضوعه خاصه قانون حمایت از اطفال و نوجوانان مصوب ۱۳۹۹ نیز به این امر توجه ویژه‌ای شده است. اما با این حال، در برخی موارد آنگونه که می‌باشد مورد نیاز مورد مذاقه و تبیین قرار نگرفته است. از این روی در مقاله کوتی با توجه به مفad قانون پادشاه از منظر فقه اسلامی و تبیین حقوقی به موضوع پرداخته شده است تا کاستی‌ها و نقاط مختلف آن مورد مذاقه قرار گیرد. در این پژوهش با تدقیق مضاعف، ابتدا موارد مذکور در قانون موصوف تحلیل و سپس به خلاعه‌های موجود آن توجه گردیده و نهایتاً به پردازش فروضات متصوره سعی شده است تا جهت رفع آن، راهکارهای مقتضی ارائه گردد. به همین منظور برای دستیابی به هدف والای سلامت اجتماعی که پیشگیری از جرم نیز از مولفه‌های اساسی آن است؛ باید همه سازمانهای مرتبط اعم از دولتی و غیردولتی فعال در این زمینه با یکدیگر تعامل و همکاری داشته و در این راستا زمینه مشارکت مردم نیز پیش از پیش فراهم شود. قوه مقننه به عنوان نهاد اصلی قانونگذاری، نقش اساسی در تدوین راهکارهای پیشگیرانه جهت مقابله با پدیده سوء و همکاری داشته و در این راستا زمینه مشارکت مردم نیز پیش از پیش فراهم شود. همه نهادهای درگیر در مقابله با جرم را به واکنش وامی دارد در همین راستا قوه مقننه با تصویب قانون حمایت در سال ۱۳۹۹ رفتار با کودکان را بر عهده دارد این نهاد با تبیین جرم و جامعه موضوع آن، همه نهادهای درگیر در مقابله با جرم را به واکنش وامی دارد در همین راستا قوه مقننه با تصویب قانون حمایت در سال ۱۳۹۹ و شناسایی مفهوم طفل گامی بلند در راستای مقابله با سوء رفتار با کودکان برداشته است. در این قانون دستگاهها و نهادهای دولتی متعددی در جهت تحقق اهداف قانون که همانا پیشگیری و مقابله با سوء رفتار با کودکان است مخاطب قرار گرفته و وظایفی بر عهده آنان قرار گرفته است. ویژگی مشترک تمامی قوانین و مقررات راجع به حقوق کودکان این است که به کودک از نظر جسمی و روحی آسیب وارد نشود و برای رشد و تکامل اوی ضروری باشد. غالب حمایت‌های مقتن از کودک بزه دیده نیز به صورت حمایت‌های کیفری در قانون مجازات اسلامی جلوه گر شده است. با این وجود، مقتن گاه کودکی بزه دیده را موجب تخفیف مجازات و گاه از موجبات تشید مجازات دانسته است، و سرانجام در مواردی به منظور حمایت ویژه از کودکان، ارتکاب اعمالی را که در حق بزرگسالان جرم نیست، در حق کودکان جرم دانسته است.

کلمات کلیدی:

کودک، سوء رفتار، فقه، حقوق ایران

لينک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:<https://civilica.com/doc/2044127>